ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 18ης Ιουλίου 2013*

«Αίτηση αναίρεσης — Αίτηση καταχώρισης κοινοτικού λεκτικού σήματος FISHBONE — Διαδικασία ανακοπής — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα FISHBONE BEACHWEAR — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Συνεκτίμηση συμπληρωματικών αποδεικτικών στοιχείων που δεν προσκομίστηκαν εμπροθέσμως — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρα 42, παράγραφοι 2 και 3, και 76, παράγραφος 2 — Κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 — Κανόνας 22, παράγραφος 2»

Στην υπόθεση C-621/11 P,

με αντικείμενο αίτηση αναίρεσης δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 2 Δεκεμβρίου 2011,

New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG, πρώην New Yorker SHK Jeans GmbH, με έδρα το Κίελο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον V. Spitz, Rechtsanwalt,

αναιρεσείουσα,

όπου οι έτεροι διάδικοι είναι

το **Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)**, εκπροσωπούμενο από τον Π. Γερουλάκο,

καθού πρωτοδίκως,

η **Vallis K.-Vallis A. & Co. OE**, με έδρα την Αθήνα (Ελλάδα),

παρεμβαίνουσα πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους L. Bay Larsen, πρόεδρο τμήματος, J. Malenovský, U. Lõhmus, M. Safjan και A. Prechal (εισηγήτρια), δικαστές,

γενική εισαγγελέας: E. Sharpston

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 16ης Μαΐου 2013,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με το δικόγραφό της, η New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG, πρώην New Yorker SHK Jeans GmbH (στο εξής: New Yorker Jeans), ζητεί την αναίρεση της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 29ης Σεπτεμβρίου 2011, T-415/09, New Yorker SHK Jeans κατά ΓΕΕΑ – Vallis K.-Vallis A. (FISHBONE) (στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή της με αίτημα την ακύρωση της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 30ής Ιουλίου 2009 (υπόθεση R 1051/2008-1) (στο εξής: επίδικη απόφαση), επί της ανακοπής που άσκησε η Vallis K.-Vallis A. & Co OE (στο εξής: Vallis K.-Vallis A.) κατά της αίτησης της New Yorker Jeans για καταχώριση του λεκτικού σημείου FISHBONE ως κοινοτικού σήματος.

Το νομικό πλαίσιο

Ο κανονισμός (ΕΚ) 207/2009

2 Ο κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1), κωδικοποίησε και κατήργησε τον κανονισμό (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

3 Το άρθρο 15 του κανονισμού 207/2009, το οποίο τιτλοφορείται «Χρήση του κοινοτικού σήματος», ορίζει τα ακόλουθα:

«1. Εάν, εντός προθεσμίας πέντε ετών από την καταχώριση, ο δικαιούχος δεν έχει κάνει ουσιαστική χρήση του κοινοτικού σήματος μέσα στην Κοινότητα για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες αυτό έχει καταχωρισθεί ή εάν έχει αναστείλει τη χρήση του επί μια συνεχή πενταετία, το κοινοτικό σήμα υπόκειται στις κυρώσεις που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, εκτός εάν υπάρχει εύλογη αιτία για τη μη χρήση.

[...]»

4 Στον επιγραφόμενο «Διαδικασία καταχώρισης» τίτλο IV του κανονισμού 207/2009, και πιο συγκεκριμένα στο τμήμα 4, που τιτλοφορείται «Παρατηρήσεις τρίτων και ανακοπή», περιλαμβάνεται το άρθρο 42, το οποίο φέρει τον τίτλο «Εξέταση της ανακοπής» και έχει ως εξής:

«1. Κατά την εξέταση της ανακοπής, το [ΓΕΕΑ] καλεί τους διαδίκους να υποβάλουν παρατηρήσεις, κάθε φορά που τούτο κρίνεται αναγκαίο και εντός προθεσμίας που το ίδιο τους ορίζει, σχετικά με γνωστοποιήσεις που προέρχονται είτε από τους λοιπούς διαδίκους είτε από το ίδιο.

2. Μετά από αίτηση του καταθέτη, ο ανακόπτων δικαιούχος προγενέστερου κοινοτικού σήματος οφείλει να αποδείξει ότι, κατά τη διάρκεια των πέντε ετών που προηγήθηκαν της δημοσίευσης της αίτησης κοινοτικού σήματος, είχε γίνει ουσιαστική χρήση του προγενέστερου κοινοτικού σήματος στην Κοινότητα για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία καταχωρίσθηκε και επί των οποίων βασίζεται η ανακοπή του ή ότι υπάρχει εύλογη αιτία για τη μη χρήση, εφόσον, κατά την ημερομηνία αυτή, το προγενέστερο σήμα ήταν από πενταετίας τουλάχιστον καταχωρισμένο. Αν δεν αποδειχθούν τα ανωτέρω, η ανακοπή απορρίπτεται. Αν το προγενέστερο κοινοτικό σήμα χρησιμοποιήθηκε για μέρος μόνο των προϊόντων ή υπηρεσιών για τα οποία καταχωρίσθηκε, τότε, για τους σκοπούς της εξέτασης της ανακοπής, θεωρείται καταχωρισμένο μόνο για το μέρος αυτό των προϊόντων ή υπηρεσιών.

3. Η παράγραφος 2 εφαρμόζεται στα προγενέστερα εθνικά σήματα στα οποία αναφέρεται το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', υπό τον όρον ότι η χρήση στην Κοινότητα αντικαθίσταται από τη χρήση στο κράτος μέλος στο οποίο προστατεύεται το προγενέστερο εθνικό σήμα

[...]»

5 Στον επιγραφόμενο «Δικονομικές διατάξεις» τίτλο IX του κανονισμού 207/2009, και πιο συγκεκριμένα στο τμήμα 1, που τιτλοφορείται «Γενικές διατάξεις», περιλαμβάνεται το άρθρο 76, το οποίο φέρει τον τίτλο «Αυτεπάγγελτη εξέταση των πραγματικών περιστατικών» και προβλέπει τα κάτωθι:

«1. Κατά την ενώπιόν του διαδικασία, το [ΓΕΕΑ] εξετάζει τα πραγματικά περιστατικά· εντούτοις, σε διαδικασία που αφορά τους σχετικούς λόγους απαραδέκτου της καταχώρισης, η εξέταση περιορίζεται στα επιχειρήματα που προβάλλουν οι διάδικοι καθώς και στα υποβληθέντα από αυτούς αιτήματα.

2. Το [ΓΕΕΑ] μπορεί να μη λαμβάνει υπόψη πραγματικά περιστατικά των οποίων δεν έγινε επίκληση ή αποδείξεις που δεν προσκόμισαν εγκαίρως οι διάδικοι.»

Ο κανονισμός (ΕΚ) 2868/95

6 Ο κανόνας 22, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού 40/94 (ΕΕ L 303, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1041/2005 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 2005 (ΕΕ L 172, σ. 4, στο εξής: κανονισμός 2868/95), ορίζει τα ακόλουθα:

«Αν ο ανακόπτων υποχρεούται να αποδείξει ότι έγινε χρήση του σήματος ή ότι συντρέχουν βάσιμοι λόγοι για τη μη χρήση, το [ΓΕΕΑ] τον καλεί να προσκομίσει, μέσα σε προθεσμία που του τάσσει, τα απαιτούμενα αποδεικτικά στοιχεία. Αν ο ανακόπτων δεν προσκομίσει αυτά τα αποδεικτικά στοιχεία εμπρόθεσμα, το [ΓΕΕΑ] απορρίπτει την ανακοπή.»

Ιστορικό της διαφοράς

7 Το ιστορικό της διαφοράς εκτέθηκε από το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 1 έως 12 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ως εξής:

«1 Στις 31 Οκτωβρίου 2003 η [New Yorker Jeans] υπέβαλε ενώπιον του [ΓΕΕΑ] αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [...].

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο FISHBONE.

3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση εμπίπτουν, πιο συγκεκριμένα, στις κλάσεις 18 και 25 της Συμφωνίας της Νίκαιας, της 15ης Ιουνίου 1957, για τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί [...]

[...]

5 Στις 28 Ιανουαρίου 2005 [...] η Vallis K.-Vallis A. [...] άσκησε δυνάμει του άρθρου 42 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 41 του κανονισμού 207/2009) ανακοπή κατά της καταχώρισης του σήματος για τα προαναφερθέντα στην ανωτέρω σκέψη 3 προϊόντα, στηριζόμενη:

— στο υπ' αριθ. 121579 ελληνικό εικονιστικό σήμα, το οποίο κατατέθηκε στις 24 Ιανουαρίου 1994 και καταχωρίστηκε στις 17 Μαΐου 1996, για τα προϊόντα "κοντομάνικα μπλουζάκια [και] ρούχα για την παραλία" της κλάσης 25 [...]

[…]

7 Με έγγραφο της 5ης Απριλίου 2006, το ΓΕΕΑ κάλεσε, κατόπιν σχετικού αιτήματος της [New Yorker Jeans], τη [Vallis K.-Vallis A.] να προσκομίσει, σύμφωνα με το άρθρο 43 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 42 του κανονισμού 207/2009), τα αποδεικτικά στοιχεία της χρήσης του προγενέστερου εθνικού εικονιστικού σήματος, το αργότερο έως τις 6 Ιουνίου 2006. Η [Vallis K.-Vallis A.] διαβίβασε με επιστολή της 6ης Ιουνίου 2006 ως αποδεικτικά στοιχεία μία υπεύθυνη δήλωση υπογεγραμμένη την 1η Ιουνίου 2006, ορισμένα τιμολόγια και διάφορες φωτογραφίες.

8 Με επιστολή της 25ης Σεπτεμβρίου 2006, η [New Yorker Jeans] υποστήριξε ότι τα στοιχεία που προσκομίστηκαν δεν αρκούσαν για να αποδειχθεί ότι είχε γίνει ουσιαστική χρήση του προγενέστερου δικαιώματος. Με έγγραφο της 14ης Νοεμβρίου 2006, το ΓΕΕΑ ζήτησε από τη [Vallis K.-Vallis A.] να υποβάλει έως τις 14 Ιανουαρίου 2007 τις παρατηρήσεις της σε απάντηση της ως άνω επιστολής.

9 Με επιστολή η οποία παραλήφθηκε από το ΓΕΕΑ στις 15 Ιανουαρίου 2007, η [Vallis K.-Vallis A.] διαβίβασε και συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία, ιδίως καταλόγους προϊόντων από το 2000, το 2001 και το 2003.

10 Στις 26 Μαΐου 2008 το τμήμα ανακοπών δέχθηκε, βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 207/2007, την ανακοπή για ορισμένα από τα προϊόντα της κλάσης 18 τα οποία αυτή αφορούσε, ήτοι για "τσάντες [και] σακίδια", καθώς και για όλα τα προϊόντα της κλάσης 25. Το συμπέρασμα ότι υπήρχε κίνδυνος σύγχυσης των επίμαχων σημάτων στηρίχθηκε, μεταξύ άλλων, σε έναν από τους προαναφερθέντες καταλόγους, συγκεκριμένα σε εκείνον του καλοκαιριού του 2001.

11 Στις 16 Ιουλίου 2008 η προσφεύγουσα άσκησε ενώπιον του ΓΕΕΑ προσφυγή κατά της απόφασης του τμήματος ανακοπών, δυνάμει των άρθρων 57 έως 62 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρα 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009).

12 Με την [επίδικη απόφαση], το πρώτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ έκανε εν μέρει δεκτή την προσφυγή, καθόσον απέρριψε την ανακοπή για τα προϊόντα "τσάντες [και] σακίδια" της κλάσης 18, αλλά επιβεβαίωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών όσον αφορά τα προϊόντα της κλάσης 25. Έκρινε, αφενός, ότι ορθώς το τμήμα ανακοπών έλαβε υπόψη τα συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία τα οποία διαβιβάστηκαν στις 15 Ιανουαρίου 2007 και, αφετέρου, ότι υφίσταντο εν προκειμένω στοιχεία που αποδείκνυαν επαρκώς τη χρήση του προγενέστερου ελληνικού σήματος. […]»

Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

8 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 14 Οκτωβρίου 2009, η New Yorker Jeans άσκησε προσφυγή με αίτημα να μεταρρυθμίσει το Γενικό Δικαστήριο την επίδικη απόφαση, κρίνοντας την προσφυγή ενώπιον του τμήματος προσφυγών βάσιμη και απορρίπτοντας την ανακοπή για τα προϊόντα της κλάσης 25. Επικουρικώς, η New Yorker Jeans ζήτησε να ακυρωθεί η επίδικη απόφαση, στο μέτρο που το τμήμα προσφυγών απέρριψε την προσφυγή της και επιβεβαίωσε την απόρριψη της αίτησης καταχώρισης για τα προϊόντα αυτά.

9 Προς στήριξη της προσφυγής της, η New Yorker Jeans προέβαλε, μεταξύ άλλων, ένα λόγο ο οποίος αφορούσε παράβαση των άρθρων 42, παράγραφοι 2 και 3, και 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, καθώς και του κανόνα 22, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 2868/95. Υποστήριξε, συναφώς, ότι κακώς το τμήμα προσφυγών αποφάνθηκε ότι το τμήμα ανακοπών

μπορούσε να λάβει υπόψη συμπληρωματικά στοιχεία τα οποία προσκομίστηκαν, προς απόδειξη της χρήσης του προγενέστερου σήματος, μετά τη λήξη της προθεσμίας που είχε τάξει το ΓΕΕΑ βάσει της τελευταίας αυτής διάταξης.

10 Αφού υπενθύμισε, με τις σκέψεις 23 και 24 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης όπου παρέπεμψε στην απόφαση της 13ης Μαρτίου 2007, C-29/05 P, ΓΕΕΑ κατά Kaul (Συλλογή 2007, σ. I-2213, σκέψη 42), ότι από το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 συνάγεται ότι, κατά κανόνα και ελλείψει αντίθετης διάταξης, η επίκληση πραγματικών περιστατικών και η προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων από τους διαδίκους παραμένει δυνατή και μετά το πέρας των σχετικών προθεσμιών οι οποίες προβλέπονται στον κανονισμό 207/2009 και ότι επ' ουδενί απαγορεύεται στο ΓΕΕΑ να λαμβάνει υπόψη πραγματικά περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία που έχουν υποβληθεί εκπροθέσμως στην κρίση του, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τον συγκεκριμένο λόγο τον οποίο προέβαλε η New Yorker Jeans, κρίνοντας κατ' ουσία, με τις σκέψεις 25 έως 34 της απόφασής του, τα εξής:

«25 [...] [Ο] κανόνας 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95 προβλέπει ότι όταν, βάσει του άρθρου 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009, ο ανακόπτων πρέπει να αποδείξει ότι έχει γίνει ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος, το ΓΕΕΑ τον καλεί να προσκομίσει τα απαιτούμενα αποδεικτικά στοιχεία εντός προθεσμίας που του τάσσει. Η δεύτερη περίοδος του κανόνα 22, παράγραφος 2, διευκρινίζει ότι, αν ο ανακόπτων δεν καταθέσει τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία πριν τη λήξη της προθεσμίας, το ΓΕΕΑ οφείλει να απορρίψει την ανακοπή.

26 Από τη δεύτερη αυτή περίοδο προκύπτει ότι, σε περίπτωση εκπρόθεσμης προσκόμισης αποδεικτικών στοιχείων σχετικών με τη χρήση του προγενέστερου σήματος, η ανακοπή κατ' αρχήν απορρίπτεται, χωρίς το ΓΕΕΑ να διαθέτει συναφώς οποιαδήποτε διακριτική ευχέρεια. [...]

[...]

30 [...] [Π]ρέπει να γίνει δεκτό ότι, εφόσον προσκόμισε εμπροθέσμως, ήτοι στις 6 Ιουνίου 2006, αποδεικτικά στοιχεία όπως υπεύθυνη δήλωση, τιμολόγια και φωτογραφίες, η [Vallis K.-Vallis A.] τήρησε την προθεσμία της δεύτερης περιόδου του κανόνα 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95. Επιπλέον, δεν αμφισβητείται ότι, κατόπιν των παρατηρήσεων που υπέβαλε η προσφεύγουσα υποστηρίζοντας ότι τα αρχικώς προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία ήταν ανεπαρκή, το ΓΕΕΑ έδωσε στη [Vallis K.-Vallis A.] τη δυνατότητα να επανέλθει με νέες παρατηρήσεις έως τις 14 Ιανουαρίου 2007. Δεδομένης της εξέλιξης αυτής, τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία διαβιβάστηκαν από τη [Vallis K.-Vallis A.] μαζί με τις παρατηρήσεις της εντός της εν λόγω προθεσμίας μπορούσαν να ληφθούν υπόψη από το τμήμα ανακοπών

31 Πράγματι, ο κανόνας 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95 έχει την έννοια ότι τίποτε δεν αποκλείει τη συνεκτίμηση πρόσθετων αποδεικτικών στοιχείων τα οποία κατατίθενται συμπληρωματικώς και μόνον προς τα εμπροθέσμως προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία, σε περίπτωση που τα αρχικά αυτά αποδεικτικά στοιχεία δεν ήταν άνευ σημασίας, αλλά αμφισβητήθηκαν απλώς ως ανεπαρκή από τον αντίδικο. Το ως άνω συμπέρασμα, το οποίο επ' ουδενί καθιστά τον εν λόγω κανόνα περιττό, ισχύει κατά μείζονα λόγο εφόσον η [Vallis K.-Vallis A.] δεν παρέβη την ταχθείσα προθεσμία εφαρμόζοντας εσκεμμένα παρελκυστική τακτική ή επιδεικνύοντας πρόδηλη αμέλεια.

[...]

33 Στην προκειμένη περίπτωση, δεδομένου ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που διαβίβασε η [Vallis K.-Vallis A.] μετά τη λήξη της προθεσμίας την οποία έταξε το τμήμα ανακοπών δεν ήταν τα πρώτα και μοναδικά αποδεικτικά στοιχεία, αλλά, αντιθέτως, λειτούργησαν συμπληρωματικώς προς κρίσιμα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία είχαν κατατεθεί εμπροθέσμως, το γεγονός ότι η προσφεύγουσα αμφισβήτησε τα αρχικώς προσκομισθέντα στοιχεία αρκεί για να δικαιολογήσει

την υποβολή από τη [Vallis K.-Vallis A.] πρόσθετων αποδεικτικών στοιχείων μαζί με τις παρατηρήσεις της. Λαμβάνοντας υπόψη τα τελευταία αυτά στοιχεία, το τμήμα ανακοπών και, στη συνέχεια, το τμήμα προσφυγών μπόρεσαν να αποφανθούν επί της ουσιαστικής χρήσης του προγενέστερου σήματος βάσει όλων των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών και αποδεικτικών στοιχείων.

34 [...] [Η] διαπίστωση ότι ορθώς το τμήμα ανακοπών έλαβε υπόψη τους προσκομισθέντες στις 15 Ιανουαρίου 2007 καταλόγους συνάδει και με τον γενικότερο σκοπό της διαδικασίας ανακοπής, στο πλαίσιο της οποίας το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 έχει ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ακόμη και τα αποδεικτικά στοιχεία που κατατίθενται εκπροθέσμως πρέπει να συνεκτιμώνται, εφόσον έχουν, τουλάχιστον εκ πρώτης όψεως, σημασία για την υπόθεση και η απόρριψή τους δεν κρίνεται επιβεβλημένη λόγω είτε του σταδίου στο οποίο βρίσκεται η διαδικασία είτε των περιστάσεων της καθυστερημένης υποβολής τους.»

11 Δεδομένου ότι ούτε οι άλλοι λόγοι τους οποίους προέβαλε η New Yorker Jeans προς στήριξη της προσφυγής της έγιναν δεκτοί, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή στο σύνολό της.

Αιτήματα των διαδίκων ενώπιον του Δικαστηρίου

12 Με το δικόγραφό της, η New Yorker Jeans ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου και να δεχθεί την πρωτοδίκως ασκηθείσα προσφυγή ή, επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, προκειμένου αυτό να αποφανθεί οριστικώς επί της διαφοράς. Ζητεί επίσης να καταδικαστεί το ΓΕΕΑ στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

13 Το ΓΕΕΑ ζητεί να απορριφθεί η αίτηση αναίρεσης και να καταδικαστεί η New Yorker Jeans στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αίτησης αναίρεσης

Επιχειρήματα των διαδίκων

14 Προς στήριξη της αίτησης αναίρεσης, η New Yorker Jeans προβάλλει έναν και μοναδικό λόγο, σχετικό με παράβαση των άρθρων 42, παράγραφοι 2 και 3, και 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, καθώς και του κανόνα 22, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 2868/95.

15 Το κύριο επιχείρημά της είναι ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένως τις ως άνω διατάξεις κρίνοντας ότι ορθώς το ΓΕΕΑ είχε λάβει υπόψη τα συμπληρωματικά στοιχεία τα οποία η Vallis K.-Vallis A. διαβίβασε στις 15 Ιανουαρίου 2007 προς απόδειξη της χρήσης του προγενέστερου σήματος.

16 Κατά την άποψη της New Yorker Jeans, εφόσον τα στοιχεία τα οποία προσκομίστηκαν εντός της προθεσμίας που είχε τάξει αρχικώς το ΓΕΕΑ δεν επαρκούσαν προς απόδειξη της ουσιαστικής χρήσης του προγενέστερου σήματος, το ΓΕΕΑ όφειλε να απορρίψει την ανακοπή βάσει του κανόνα 22, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 2868/95, δεδομένου ότι η εν λόγω διάταξη εισάγει συναφώς εξαίρεση από τον κανόνα του άρθρου 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009.

17 Η ως άνω ερμηνεία δεν φέρει, κατά την αναιρεσείουσα, τον ανακόπτοντα σε αδικαιολόγητα δυσμενή θέση, δεδομένου, αφενός, ότι αυτός γνωρίζει πριν από την άσκηση της ανακοπής του ότι ενδέχεται, εφόσον υποβληθεί σχετικό αίτημα, να υποχρεωθεί να αποδείξει ότι έχει γίνει ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος, ειδάλλως η ανακοπή του θα απορριφθεί, αφετέρου, ότι του τάσσεται επαρκής προθεσμία για να προσκομίσει τα σχετικά στοιχεία και, τέλος, ότι έχει επιπλέον τη

δυνατότητα να ζητήσει παράταση της προθεσμίας αυτής. Εξάλλου, ο ανακόπτων διατηρεί, ακόμη και σε περίπτωση απόρριψης της ανακοπής του, το δικαίωμα να ζητήσει σε μεταγενέστερο χρόνο να κηρυχθεί άκυρο το προσφάτως καταχωρισμένο σήμα.

18 Επικουρικώς, η New Yorker Jeans υποστηρίζει, παραπέμποντας στη σκέψη 44 της προαναφερθείσας απόφασης ΓΕΕΑ κατά Kaul, ότι, ακόμη και αν θα έπρεπε να θεωρηθεί ότι η προσκόμιση συμπληρωματικών αποδεικτικών στοιχείων εξακολουθεί να είναι δυνατή, το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένως το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, στο μέτρο που το ΓΕΕΑ οφείλει στο πλαίσιο της διάταξης αυτής να ελέγχει αν τα εκπροθέσμως προσκομισθέντα στοιχεία έχουν σημασία για την υπόθεση και αν η απόρριψή τους κρίνεται επιβεβλημένη λόγω του σταδίου στο οποίο βρισκόταν η διαδικασία όταν υποβλήθηκαν. Συγκεκριμένα, το ΓΕΕΑ καταχράστηκε τη διακριτική του ευχέρεια και δεν τήρησε την υποχρέωσή του να διασφαλίζει την αποτελεσματική διεξαγωγή της διαδικασίας, καθόσον παρέλειψε να εξετάσει αν υπήρχαν νέα στοιχεία τα οποία δικαιολογούσαν την εκπρόθεσμη προσκόμιση, δεδομένου ότι το γεγονός και μόνον ότι ο αντίδικος προέβαλε αντιρρήσεις ως προς την επάρκεια των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε αρχικώς ο ανακόπτων δεν συνιστά νέο στοιχείο υπό την ως άνω έννοια.

19 Το ΓΕΕΑ αντιτείνει ότι με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε ορθώς τον κανόνα 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95 κρίνοντας ότι, όταν στοιχεία που είναι κρίσιμα για την απόδειξη της χρήσης του σήματος έχουν, όπως εν προκειμένω, διαβιβαστεί εμπροθέσμως σύμφωνα με την εν λόγω διάταξη, ο κανόνας αυτός δεν απαγορεύει τη μεταγενέστερη προσκόμιση συμπληρωματικών αποδεικτικών στοιχείων για το ίδιο ζήτημα.

20 Η συγκεκριμένη ερμηνεία του κανόνα 22, παράγραφος 2, είναι εξάλλου σύμφωνη με τις αρχές τις οποίες έθεσε το Δικαστήριο με την προαναφερθείσα απόφαση ΓΕΕΑ κατά Kaul, ενώ η αποδοχή αυστηρώς συμπληρωματικών αποδεικτικών στοιχείων πληροί γενικώς τα διάφορα κριτήρια που χρησιμοποιήθηκαν στην ως άνω απόφαση του Δικαστηρίου.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

21 Όσον αφορά, πρώτον, το κύριο σκέλος του λόγου που προβάλλει η New Yorker Jeans, πρέπει κατ' αρχάς να υπομνησθεί ότι, όπως ορίζει το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, το ΓΕΕΑ μπορεί να μη λαμβάνει υπόψη πραγματικά περιστατικά των οποίων δεν έγινε επίκληση ή αποδεικτικά στοιχεία τα οποία δεν προσκομίστηκαν εγκαίρως από τους διαδίκους.

22 Όπως έχει αποφανθεί το Δικαστήριο, από το γράμμα της διάταξης αυτής προκύπτει ότι, κατά κανόνα και εκτός αντίθετης διάταξης, η επίκληση πραγματικών περιστατικών και η προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων από τους διαδίκους παραμένει δυνατή και μετά το πέρας των σχετικών προθεσμιών οι οποίες προβλέπονται στον κανονισμό 207/2009 και ότι επ' ουδενί απαγορεύεται στο ΓΕΕΑ να λαμβάνει υπόψη πραγματικά περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία που έχουν υποβληθεί εκπροθέσμως στην κρίση του (προαναφερθείσα απόφαση ΓΕΕΑ κατά Kaul, σκέψη 42).

23 Η ως άνω διάταξη, διευκρινίζοντας ότι το ΓΕΕΑ «μπορεί» σε παρόμοιες περιπτώσεις να αποφασίσει να μη λάβει υπόψη τέτοια πραγματικά περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία, παρέχει στην πράξη στο ΓΕΕΑ ευρεία διακριτική ευχέρεια, προκειμένου να καταλήξει, αιτιολογώντας την απόφασή του επ' αυτού του σημείου, αν πρέπει να τα λάβει υπόψη ή όχι (προαναφερθείσα απόφαση ΓΕΕΑ κατά Kaul, σκέψη 43).

24 Όσον αφορά ειδικότερα την προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων για την ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος στο πλαίσιο διαδικασιών ανακοπής, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, ναι μεν το άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 προβλέπει ότι, εφόσον το ζητήσει ο αιτών την καταχώριση, ο ανακόπτων ο οποίος είναι δικαιούχος προγενέστερου σήματος πρέπει να αποδείξει ότι

έχει γίνει ουσιαστική χρήση του σήματός του, ειδάλλως η ανακοπή απορρίπτεται, πλην όμως ο εν λόγω κανονισμός δεν περιέχει διάταξη που να προσδιορίζει την προθεσμία προσκόμισης των σχετικών αποδεικτικών στοιχείων.

25 Αντιθέτως, ο κανόνας 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95 ορίζει συναφώς ότι, σε περίπτωση υποβολής τέτοιου αιτήματος, το ΓΕΕΑ καλεί τον δικαιούχο του προγενέστερου σήματος να προσκομίσει τα στοιχεία τα οποία αποδεικνύουν είτε τη χρήση του σήματός του είτε την ύπαρξη εύλογης αιτίας για τη μη χρήση του εντός προθεσμίας που του τάσσει.

26 Εν προκειμένω, το τμήμα ανακοπών εφάρμοσε την τελευταία αυτή διάταξη και έταξε στη Vallis K.-Vallis A. συγκεκριμένη προθεσμία για την υποβολή των σχετικών αποδεικτικών στοιχείων. Δεν αμφισβητείται επίσης ότι η Vallis K.-Vallis A. διαβίβασε πράγματι εντός της προθεσμίας αυτής διάφορα στοιχεία προς απόδειξη της χρήσης του προγενέστερου σήματος.

27 Εν συνεχεία, πρέπει να υπομνησθεί ότι στη δεύτερη περίοδο του ίδιου κανόνα 22, παράγραφος 2, διευκρινίζεται περαιτέρω ότι, αν τα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τη χρήση του σήματος δεν προσκομιστούν εντός της προθεσμίας που έχει τάξει το ΓΕΕΑ, η ανακοπή είναι απορριπτέα.

28 Συναφώς, μολονότι από το γράμμα της διάταξης αυτής προκύπτει, ασφαλώς, ότι, όταν ουδέν στοιχείο προσκομίζεται προς απόδειξη της χρήσης του οικείου σήματος εντός της προθεσμίας που τάσσει το ΓΕΕΑ, το τελευταίο οφείλει να απορρίψει αυτεπαγγέλτως την ανακοπή, εντούτοις η ως άνω διαπίστωση δεν ισχύει στην περίπτωση κατά την οποία έχουν όντως προσκομιστεί εντός της εν λόγω προθεσμίας κάποια αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την απαιτούμενη χρήση.

29 Στην περίπτωση αυτή και εφόσον, τουλάχιστον εκ πρώτης όψεως, τα στοιχεία αυτά είναι έστω στοιχειωδώς σχετικά με το ζήτημα της απόδειξης της ουσιαστικής χρήσης, η διαδικασία πρέπει να συνεχιστεί. Συγκεκριμένα, το ΓΕΕΑ οφείλει στη συνέχεια, όπως προβλέπει το άρθρο 42, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009, να καλέσει τους διαδίκους, αν το κρίνει αναγκαίο, να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί των κοινοποιήσεων που τους έχουν γίνει από το ίδιο ή επί των στοιχείων που τους έχουν γνωστοποιηθεί και προέρχονται από τους άλλους διαδίκους. Στο πλαίσιο αυτό, στην περίπτωση κατά την οποία η ανακοπή απορριφθεί τελικώς λόγω έλλειψης επαρκών στοιχείων προς απόδειξη της ουσιαστικής χρήσης του προγενέστερου σήματος, η εν λόγω απόρριψη δεν στηρίζεται στην εφαρμογή του κανόνα 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95, ο οποίος είναι στην πραγματικότητα μια διαδικαστική διάταξη, αλλά αποκλειστικώς και μόνο στην εφαρμογή της ουσιαστικής διάταξης του άρθρου 42, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009.

30 Επομένως, όπως ορθώς έκρινε το Γενικό Δικαστήριο με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, όταν αποδεικτικά στοιχεία που μπορούν να θεωρηθούν κρίσιμα προς διαπίστωση της χρήσης του επίμαχου σήματος έχουν προσκομιστεί, όπως συνέβη εν προκειμένω, εντός της προθεσμίας την οποία έχει τάξει το ΓΕΕΑ βάσει του κανόνα 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95, η προσκόμιση συμπληρωματικών αποδεικτικών στοιχείων εξακολουθεί να είναι δυνατή και μετά την εκπνοή της ως άνω προθεσμίας. Στην περίπτωση αυτή, όπως ορθώς αποφάνθηκε το Γενικό Δικαστήριο και όπως υπενθυμίστηκε ανωτέρω στις σκέψεις 22 και 23, το ΓΕΕΑ μπορεί κάλλιστα να λάβει υπόψη τέτοια εκπροθέσμως προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία, κάνοντας χρήση της διακριτικής ευχέρειας που του παρέχει το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009.

31 Συνεπώς, το κύριο σκέλος του μοναδικού λόγου αναίρεσης πρέπει να απορριφθεί.

32 Δεύτερον, η New Yorker Jeans προβάλλει στο πλαίσιο του ίδιου λόγου και το επικουρικό επιχείρημα ότι κακώς το Γενικό Δικαστήριο δεν ακύρωσε την επίδικη απόφαση λόγω κατάχρησης στην οποία υπέπεσε εν προκειμένω το ΓΕΕΑ κατά την άσκηση της διακριτικής του ευχέρειας, καθόσον το τμήμα προσφυγών δεν ήλεγξε αν τα εκπροθέσμως υποβληθέντα στοιχεία ήταν κρίσιμα και αν έπρεπε να μη ληφθούν υπόψη λόγω του σταδίου στο οποίο βρισκόταν η διαδικασία όταν προσκομίστηκαν.

33 Όσον αφορά την άσκηση της εν λόγω διακριτικής ευχέρειας που διαθέτει το ΓΕΕΑ προκειμένου να αποφασίσει αν θα λάβει υπόψη εκπροθέσμως προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία, υπενθυμίζεται ότι, όπως έχει αποφανθεί το Δικαστήριο, η συνεκτίμηση τέτοιων στοιχείων από το ΓΕΕΑ, όταν καλείται να αποφανθεί στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής, μπορεί να δικαιολογηθεί ιδίως όταν αυτό θεωρεί, αφενός, ότι τα εκπροθέσμως υποβληθέντα στοιχεία ενδέχεται, εκ πρώτης όψεως, να έχουν πράγματι σημασία για την τύχη της ασκηθείσας ενώπιόν του ανακοπής και, αφετέρου, ότι η απόρριψη τους δεν κρίνεται επιβεβλημένη λόγω είτε του σταδίου της διαδικασίας κατά το οποίο γίνεται η καθυστερημένη υποβολή τους είτε των σχετικών με αυτήν περιστάσεων (προαναφερθείσα απόφαση ΓΕΕΑ κατά Kaul, σκέψη 44).

34 Συναφώς, από τις διαπιστώσεις του Γενικού Δικαστηρίου περί τα πραγματικά περιστατικά, ιδίως τις περιεχόμενες στις σκέψεις 33 και 34 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, συνάγεται ότι η συνεκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων που η Vallis K.-Vallis A. προσκόμισε εκπροθέσμως, ως συμπλήρωμα προς τα σχετικά με το ζήτημα στοιχεία τα οποία είχε υποβάλει αρχικώς, έδωσαν τη δυνατότητα στο τμήμα ανακοπών, και εν συνεχεία στο τμήμα προσφυγών, να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι είχε γίνει ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος, βάσει όλων των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών και αποδεικτικών στοιχείων, ενώ τόσο το στάδιο στο οποίο βρισκόταν η διαδικασία κατά τον χρόνο της καθυστερημένης τους προσκόμισης όσο και οι σχετικές με αυτήν περιστάσεις επέτρεπαν την ως άνω συνεκτίμηση.

35 Επομένως, εφόσον δεν αμφισβητείται ότι το ΓΕΕΑ, συνεκτιμώντας αυτά ακριβώς τα συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία που υποβλήθηκαν εκπροθέσμως, μπόρεσε να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι είχε γίνει ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος, είναι προφανές ότι πρέπει να απορριφθεί η αιτίαση της New Yorker Jeans ότι το τμήμα προσφυγών παρέλειψε να ελέγξει αν τα οικεία στοιχεία ήταν κρίσιμα.

36 Τονίζεται εξάλλου ότι, στη σκέψη 31 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η Vallis K.-Vallis A. δεν παρέβη την ταχθείσα προθεσμία εφαρμόζοντας εσκεμμένα παρελκυστική τακτική ή επιδεικνύοντας πρόδηλη αμέλεια, αλλά ότι απλώς προσκόμισε συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία κατόπιν των παρατηρήσεων με τις οποίες η New Yorker Jeans αμφισβήτησε την επάρκεια των σχετικών με την ουσιαστική χρήση αποδεικτικών στοιχείων που είχαν υποβληθεί αρχικώς.

37 Επομένως, δεν τίθεται ζήτημα πλάνης του Γενικού Δικαστηρίου περί το δίκαιο σε σχέση με τις διάφορες αυτές διαπιστώσεις που αποτελούν, όπως προκύπτει από τη σκέψη 28 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, μέρος του σκεπτικού βάσει του οποίου απέρριψε το επιχείρημα της New Yorker Jeans ότι κακώς το τμήμα προσφυγών είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το τμήμα ανακοπών μπορούσε εν προκειμένω να λάβει υπόψη του τα εκπροθέσμως προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία.

38 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, δεν μπορεί να ευδοκιμήσει ούτε το επικουρικό επιχείρημα του μοναδικού λόγου αναίρεσης, με το οποίο η Vallis K.-Vallis A. προσήψε στο Γενικό Δικαστήριο ότι κακώς δεν ακύρωσε την επίδικη απόφαση λόγω καταχρηστικής άσκησης, εκ μέρους του ΓΕΕΑ, της διακριτικής ευχέρειας που του παρέχει το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009.

39 Κατά συνέπεια, ο μοναδικός λόγος αναίρεσης είναι απορριπτέος δεδομένου ότι είναι αβάσιμος ως προς αμφότερα τα σκέλη του.

Επί των δικαστικών εξόδων

40 Βάσει του άρθρου 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναίρεσης είναι αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαίνεται επί των δικαστικών εξόδων.

41 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του ίδιου αυτού Κανονισμού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Εφόσον το ΓΕΕΑ υπέβαλε τέτοιο αίτημα, η New Yorker Jeans πρέπει, εφόσον ηττήθηκε, να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.

2) Καταδικάζει τη New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδα.

(υπογραφές)